

[Hagen Hagensen]

Den største fortjeneste ligger vel deri, at det har påvist, at en række ting ikke kunne bruges. Jeg vil godt føje til, at det vel nok er mere end dristigt af skatteministeren nu at komme med så færdigt et udspil, som hans redegørelse er udtryk for, når henses til de mange ting, som renteskatteudvalget gerne ville have yderligere undersøgt.

Der er mange, der gerne vil arbejde med på en skattereform. Det vil vi gerne, men vi vil have visse ting klart lagt fast. Jeg har nævnt dem her og skal til slut sige en ting til ministeren. Jeg vil bede om i dag at få en tilkendegivelse om, at ministeren vil sørge for – må jeg tage det løfte af ministeren – at der ikke foretages noget som helst udspil af nogen art eller tages afgørelser af den ene eller den anden art, forinden man har afklaret, hvad det betyder for det offentlige og de pensionsordninger, der hører derunder, og forresten også har talt med dem, der skal forhandle på arbejdsmarkedet, når der skal drøftes overenskomst på ny. Det kunne være rart at vide, hvad det kom til at koste. Har man taget højde for det? Lad os få et løfte om, at der i hvert fald ikke røres ved det, før det helt er klart.

Anders Poulsen (V):

Regeringens redegørelse for en indkomstskattereform bygger jo i vid udstrækning på Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning. Derfor vil jeg trække nogle af de hovedpunkter, som venstre finder er indeholdt i denne store og interessante betænkning, frem, og som har relation til skatteministerens reformtanker.

For det første afliver betænkningen enhver tanke om at lovgive om beskatning af renter med udgangspunkt i opdeling i private og erhvervsmæssige renter. Udvalget har herom brugt enestående stærke udtryk, ikke noget med, at »det er vanskeligt«. Nej, udvalget siger, at det er slet og ret meningsløst at forsøge på det. Det er stærke ord, og jeg mener, det er en klar tilrettevisning af de socialdemokratiske ministre, der tidligere har forsøgt på det. En naturlig konsekvens heraf er, at skatteministeren bør lægge på hylden sin renteskatteordning fra betænkning nr. 805 og den deraf følgende virksomhedsbeskatningsmodel, som den er foreslået udformet i betænkning nr. 925.

For det andet peger Thorkil Kristensen-udvalget på nødvendigheden af, at der i stedet for renteskatten og virksomhedsbeskatningen tilrettelægges en mere vidtfavnende ordning for proportionalbeskatning af alle former for hidtil skattepligtigt kapitalafkast, selv om sondringsproblemet derved blot lægges et andet sted hen, nemlig mellem kapitalafkast og arbejdsindtægt. Men udvalget forudsætter også en nøjere undersøgelse inden fastlæggelse af skematiske regler for denne sondring.

For det tredje synes jeg, der er grund til at trække frem fra Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning, at den påviser tydeligt, at den store forskel i beskatningsprocenterne medfører mange økonomiske dispositioner, og at disse har udspring i skattetænkning. Derved distanceres erhvervsmæssige nyinvesteringer, navnlig når hvervenes indtjening er i bund, i konkurrencen om kapital i forhold til investeringer i langvarige private forbrugsgoder. En enkel og god og anvendelig måde at imødegå dette problem på er at indføre proportionalbeskatning.

Hvorledes er regeringens påtænkte indkomstskattereform så afpasset efter Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning og efter, hvad der i øvrigt er praktisk, enkelt og let overskueligt? Dér er jeg nødt til at sige, at skatteministerens hidtidige virke i så henseende gør, at forhåbningerne ikke er særlig store. Jeg kunne nævne en lang række af de love, ministeren har stået fadder til, som har medvirket til at komplicere skattesystemet yderligere. Det skal jeg undlade i denne forbindelse.

Jeg må sige, at vore bange anelser desværre holder stik. Det starter ellers så godt i redegørelsen, når man siger, at man vil reducere forvriddinger, give rentefradragene ens værdi ved gennemførelse af proportionalbeskatning og etablere et mere velfungerende system. Men når vi går ned i reformens substans, så finder vi nye forvriddinger, og systemet vil ikke komme til at fungere bedre. Man vil gennemføre en kapitalafkastbeskatning, men på en mærkelig måde. Skatteministeren kan åbenbart ikke bære det prestigetab at droppe renteskatteordningen helt. Den tænkes gennemført som en opkrævningsform og en kildeartsbeskatning for den del af kapitalafkastet, som udgør renteindtægt og renteutgift. Dermed udskilles renter fra den øv-